

A BELSŐ ÉS A KÜLSŐ EMBER

Horváthné Éva élőben elhangzott tanításának nyers szövege
KSZE Ságvár, 2023. 11. 25.

Drága mennyei Atyánk, a Jézus drága és szent nevében jövünk eléd hálaadással, dicsérettel, imádattal. Köszönjük mennyei Atyám, hogy a mai napon is átadhatjuk az üzenetedet és köszönjük, hogy a hallgatóság szíve megnyílt az Ige befogadására. Köszönjük, hogy szellemi fülünk és szellemi látásunk van, és kijelentéseket, megértéseket kapunk ma is, a Jézus nevében. Köszönjük az áldásaidat, mennyei Atyám! Köszönjük a drága Jézus megváltó munkáját a kereszten! Köszönjük a Szent Szellem bennünk lakozását! Köszönjük, hogy örökké bennünk és velünk marad, és ahova megyünk, visszük magunkkal, a Jézus nevében. Kiárad rajtunk keresztül a szent kenet másokra is. Köszönjük, hogy használsz minket, mennyei Atyánk, minden napon! A Te Igédet szóljuk, és áldássá válunk mások számára is, Jézus nevében. Köszönjük mennyei Atyám, hogy az imáinkat meghallgatod, és megválaszolod, a Jézus nevében. És azon felül, mint hogy elgondolnánk, vagy elképzelnénk, jönnek a megoldások a kéréseinkre. Köszönjük, hogy a szívünk vágyát mindig betöltöd, és Te látod a szívünk állapotát is. Mennyei Atyám, hálákat adunk, hogy gyógyultak vagyunk, hogy a testünk teljes épségben működik a fejünk tetejétől a lábunk ujjáig. Köszönjük mennyei Atyánk, hogy a drága Jézus minden betegséget elhordozott a kereszten. Köszönjük, hogy nincs olyan betegség, amit Ő ne gyógyítana meg. Köszönjük mennyei Atyám! Hálás a szívünk a bővülködésért! Köszönjük mennyei Atyám, hogy minden szükségünket betöltöd a Te gazdagságod szerint dicsőségesen az Úr Jézus Krisztusban. Hálás a szívünk, hogy minden napon gondoskodsz rólunk, mennyei Atyám és minden gondunkat rád vethetjük. Te magadhoz veszed a mi gondjainkat, amit Jézus már elhordozott. Köszönjük, hogy békességet és áldásokat szórsz a mi fejünkre, a Jézus nevében. Áldunk, dicsérünk, magasztalunk Téged! Megáldom azokat, akik hallgatnak minket az interneten és a gyülekezet minden tagját, a Jézus nevében. Hálás a szívem az életükért. Köszönjük mennyei Atyám, hogy formálsz őket és igazgatod őket a Te Igéd szerint a Jézus nevében. Ámen!

Szeretettel köszöntelek benneteket! A mai napon a belső és a külső emberről fogok tanítani. Már tanultuk, hogy az ember hármass felépítésű szellemi lény, az igazi valós lény a szelleme, van lelke és testben él. A Biblia a szellemünket belső embernek nevezi, a testünket pedig külső embernek. A szellemünk és a lelkünk nem látható. Újjászületésünkkel képességet kapunk arra, hogy itt a földön Isten szellemi világában élhetünk. Mivel Istentől születtünk, ezért nem a fizikai dolgokra, hanem a szellemi dolgokra kell tekintenünk, mert azok valóságosabbak, mint a fizikaiak. A 2Korinthus 4,18-hoz lapozunk. Isten Igéje azt írja:

2Korinthus 4,18.

18. Mivelhogy nem a láthatókra tekintünk, hanem a láthatatlanokra; mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Tehát ne a látható dolgokat tartsuk szem előtt, hanem a láthatatlanokra figyeljünk. Mert ami látható, az állandóan változik, és hamar elmúlik. A láthatatlan pedig változatlan és örökké megmarad. A Szent Szellem is bennünk él, és örökké bennünk marad. Ki a szellemi ember? Az, aki szellemben jár. De újjászületett keresztényként járhatsz testben is. Tehát, ha újjászületsz, akkor a tested nem változik meg, csak a szellemed születik újjá. Emiatt újjászületett keresztényként járhatsz testben is. A korinthusi gyülekezetben levő hívők is újjászületettek voltak, mégis testi módon viselkedtek. Pál apostol azt mondta nekik az 1Korinthus 3,1-ben:

1Korinthus 3,1.

1. Én sem szólhattam néktek, atyámfiaként, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek.

Pál nem szólhatott úgy a gyülekezethez, mint felnövekedett szellemi emberekhez, hanem úgy, mint testiekhez, vagy mint akik a Krisztus követésében még szellemi csecsemők. Mit

jelent a szellemi csecsemő? Azt, hogy újjászületett keresztény, de még hitben nem növekedett fel. Nem növekedett a szellemi tudásban és az ismeretben és még testben jár. Mivel a korinthusi hívők nem újították meg az elméjüket Isten Igéjével és nem elmélkedtek rajta, ezért ők is még testi természetűek voltak. Hívőként szellemben is és testben is tudsz járni. Ez a te döntéseden múlik, hogy melyiket választod. A kettő viszont együtt nem működik, mert ellentétesek egymással. Ehhez elolvassuk a Galata 5,17-et:

Galata 5,17.

17. Mert a test a szellem ellen törekszik, a szellem pedig a test ellen; ezek pedig egymással ellenkeznek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.

Tehát nekünk kell eldöntenünk azt, hogy szellemben vagy testben járunk. Vagy az egyik, vagy a másik, mert a kettő együtt nem működik. A szellemi és a testi emberen kívül az érzékszervek uralta emberről is beszél a Biblia. Az 1Korinthus 2,14. azt írja:

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Most elolvassom a Bővített fordításból is:

1Korinthus 2,14. Bővített fordítás

14. De a természeti (nem szellemi) nem fogadja be, nem üdvözli, és a szívébe sem engedi Isten Szellemének ajándékait, tanításait és kijelentéseit, mert azok bolondságok (értelmetlen ostobaságok) a számára, és képtelen felismerni közelebbről megismerni, megérteni azokat, mert azok szellemileg érzékelhetőek és méltányolhatóak.

Az érzékszervek uralta ember nem érti meg a szellemi dolgokat, emiatt csak testi módon képes járni. Ő csak egy természeti, érzéki ember, aki az érzékszerveire és az érzelmeire hagyatkozik. Ilyen a hitetlen Tamás esete is, amit a János evangélium 20. fejezetében megnevezhettek.

Pál apostol azt mondja, hogy a szellemben járás a válasz arra, hogy ne teljesítsd a test kívánságait. Tehát fontos megérteni, hogy mit jelent szelleminek vagy testinek lenni. Most nézzük meg a Róma 7-ben, hogy Pál hogyan szenvedett vereséget, hogyan vallott kudarcot, amikor test szerint járt. Ő is a saját akaratát és erejét próbálta használni, amikor arra törekedett, hogy kizárja a bűnt az életéből. Viszont újra és újra elbukott ebben. De több szellemi kulcsot hagyott hátra a számunkra arra nézve, hogy mi volt a problémájának az oka. A Róma 7-ben olvassuk néhány igesort, de először a 14. verset a miénkből elolvassom.

Róma 7,14.

14. Mert tudjuk, hogy a törvény szellemi; de én testi vagyok, a bűn alá rekesztve.

Tehát Pál itt azt mondja magáról, hogy én testi vagyok. Arról beszél, hogy a keresztény életét a saját erejéből próbálta megélni. A következő igeversék pedig leírják, hogy hogyan tapasztalta meg ezeket. Az Egyszerű fordításból olvasom a Róma 7,14–25-ig.

Róma 7,14–25. EFO

14. Tudjuk, hogy a Törvény szellemi természetű, én azonban nem vagyok szellemi, hanem a régi, emberi természetemet követve élek, és a bűn rabszolgája vagyok.

15. Nem értem a saját tetteimet: nem a jó dolgokat teszem, amelyeket akarok, hanem a rossz dolgokat, amelyeket nem akarok.

16. Mivel azonban nem akarom elkövetni azokat a rossz dolgokat, amiket mégis megteszek, ezzel igazat adok a Törvénynek. Igen, a Törvény jó!

17. Valójában nem is én vagyok, aki ezeket a rossz dolgokat teszem, hanem a bűn, amely bennem lakik.

18. Jól tudom, hogy semmi jó nem lakik bennem, vagyis a régi emberi természetben, hiszen a jót akarom tenni, mégis képtelen vagyok rá.

19. Mert nem a jót teszem, amit annyira szeretnék, hanem a rosszat, amit nem akarok.

20. De ha azt teszem, amit nem akarok, akkor már nem is én teszem azt, hanem a bennem lakó bűn.

21. Tehát ez érvényes rám nézve: én, aki a jót akarom tenni, mégis törvényszerűen mindig valami rosszat találok magamban.

22. Ami a lényem legbelső részét illeti, szeretem Isten törvényét.

23. Azonban látok egy másik törvényt, amely a régi, emberi természetemben működik. Ez a bűn törvénye, amely az értelmem által elfogadott törvény ellen harcol. Emiatt vagyok fogoly, a bűn törvényének börtönébe zárva.

24. Milyen szörnyű helyzetben is vagyok! Ki szabadít meg engem ettől a régi természettől, amely a halál felé taszít?

25. Isten az, aki megszabadít! Hálát adok Istennek, hogy valóban megszabadít Urunk, Jézus Krisztus által!

Láthatjuk itt ebben az igesorban, hogy Pál problémáját az önközpontúság okozta, mert teljes mértékben önmagára koncentrált. Azt gondolta, hogy ha a saját erejére támaszkodik, akkor meg fog szabadulni a bűntől. Itt a felsorolt igesor nem csak Pálról beszél, nem csak Pálról szól, hanem azokról a hívőkről is, akik testi módon élnek. Mert, ha valaki hasonlítgatja magát a törvényhez, hogy mit rontott el, vagy mit vétett el, azzal önmagára, vagyis a tetteire irányítja a figyelmét, amivel mindig csak kárhoztatja magát és így nem tud a bűntől megszabadulni. Tehát korlátokba ütközik a keresztyén életed akkor, ha önmagadra fókuszálsz. Összezavarodsz, és nem találsz a kivezető utat. Pál rádöbent arra, hogy önmaga nem tudja megállítani a test cselekedeteinek a problémáját. Ezért hozott egy döntést és felkiáltott az Úrhoz. A mi fordításunkban úgy mondja Isten Igéje a Róma 7,24-ben, hogy „Oh, én nyomorult ember!” Az Egyszerű fordításban, amit hallottatok, azt mondja: „Milyen szörnyű helyzetben is vagyok! Ki szabadít meg engem ettől a régi természettől, amely a halál felé taszít?” Pál ráismert arra, hogy önmagát nem tudja megszabadítani a bűntől. Természetes szinten nem tudja ezt ő megoldani, hanem csak fentről jöhet a szabadítás, Istentől. A felismerés után pedig levette önmagáról a figyelmét és felfelé tekintett, Isten Igéjére tekintett, Jézusra tekintett. És ezt mondta a 25-ös versben:

Róma 7,25. EFO

25. Isten az, aki megszabadít! Hálát adok Istennek, hogy valóban megszabadít, Urunk, Jézus Krisztus által!

Pál rátekintett Jézusra, mint az ő megváltójára, és megmentőjére. Hálát adott Istennek és a szemeit már Jézuson tartotta. Minden egyes alkalommal, amikor Jézusra emeled a szemeidet és olyannak látod Őt, amilyen Jézus valójában, akkor az Ő ereje kiárad a te szellemedbe és felszabadít téged. Amikor Pál Jézusra fókuszált, az első dolog, amitől megszabadult, az a bűntudat volt, a kárhoztatás volt.

Róma 8,1–5.

1. Nincsen azért immár semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, kik nem test szerint járnak, hanem Szellem szerint.

Amikor magadon tartod a tekintetedet, akkor állandóan a kárhoztatással szembesülsz. De ha szellemben jársz, akkor szabad vagy a bűntudattól, szabad vagy a kárhoztatástól.

2. Mert a Jézus Krisztusban való élet szellemének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

Aki Jézus Krisztusban él, abban az élet szellemének a törvénye uralkodik, és ez felszabadítja a bűn és a halál törvénye alól. Az élet szellemének törvénye mindig ott működik az újjászületett szellemedben. Isten az újjászületés által oldotta meg azt, amire a mózesi törvény képtelen volt, mivel a régi emberi természet miatt nem volt rá ereje. Még nem jött el Krisztus, még nem szabadított meg minket, nem volt meg a megváltás, előtte a mózesi törvény volt.

3. Mert ami a törvénynek lehetetlen volt, mivelhogy erőtlen volt a test miatt, az Isten az Ő Fiát elbocsátván bűn testének hasonlatosságában és a bűnért, kárhóztatá a bűnt a testben.

Isten a saját Fiát küldte el hozzánk, hogy általa leszámoljon a bűnnel. Jézus ugyanolyan testben élt a földön, mint amilyenben mi most élünk. Isten a testet öltött Jézust használta fel arra, hogy megmentsen minket, hogy megváltson minket a bűn alól.

4. Hogy a törvénynek igazsága beteljesüljön bennünk, kik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint.

Ez az igevers az, ami először említi a szellemben járást. A szellemben járás azt jelenti, hogy nem test szerint járunk, hanem szellem szerint.

5. Mert a test szerint valók a test dolgaira gondolnak; a Szellem szerint valók pedig a Szellem dolgaira.

Itt Pál leírja a szellemben járás fogalmát, ami azt jelenti, hogy a hívó a szellemi dolgokra fordítja a figyelmét és azon gondolkodik. A szellemben járás az egyfajta gondolkodásmód. Akik szellemben járnak, azok a szellemi dolgok köré irányítják a gondolkodásukat, arra fókuszálnak.

De mit jelent a szellem dolgain gondolkodni? Ehhez tudnunk kell azt, hogy a szellem dolgai azok, amelyek valóságosak a szellemi világban. Mert van egy alacsonyabb rendű természetes világ, és van egy magasabb rendű szellemi világ. Nekünk hívőknek szellemi módon kellene gondolkodnunk, szellemi módon kellene élnünk, és szellemi módon kellene munkálkodnunk. Ha szellemben akarsz járni, akkor csak a szellem dolgaira szabadna irányítani a gondolataidat.

Most nézzünk meg egy másik levélben a szellemben járásról egy Igét. A Galata levélhez lapozzunk és az 5,16–17-es versét olvasom fel az Egyszerű fordításból.

Galata 5,16–17. Egyszerű fordítás

16. Éljetek a Szent Szellem állandó irányítása szerint, s akkor a régi emberi természet kívánságait nem fogjátok teljesíteni!

17. Mert amire a régi természetünk törekszik, az ellentétes azzal, amit a Szent Szellem akar. E kettő tehát ellensége egymásnak. Ebből következik, hogy ha a Szent Szellem szerint éltek, akkor nem azt fogjátok tenni, amit a régi természet szerint kívánnátok.

Tehát ha szellemben jársz, akkor nem akarsz bűnben lenni, nem akarsz sötétségben járni, és nem akarod teljesíteni a test kívánságait. Pál azt mondja, hogy a szellemben járás a válasz arra, hogy ne teljesítsd a test kívánságait.

Most visszatérünk a Római levélhez, és a 8,6-os verssel folytatjuk.

Róma 8,6.

6. Mert a testnek gondolata halál; a Szellem gondolata pedig élet és békesség.

Pál elmondja nekünk, hogy miből tudhatjuk meg azt, hogy szellemben járunk. Tudnunk kell, hogy a testi gondolkodás romláshoz vezet, pusztuláshoz vezet, a szellem szerinti gondolkodás pedig életet és békességet ad. A testi módon való gondolkodás negatív és káros érzelmekhez vezet. Ilyen például a depresszió, a keserűség, a harag, a megbocsátatlanság. A depresszió abból ered, hogy a problémákra fókuszálsz, és nem Jézusra. Minél jobban beleöled magad a rossz gondolkodásba, a negatív gondolkodásba, annál jobban depresszióba esel. Nekünk Jézusra kell fókuszálni, még a problémák közepette is.

Honnan tudod, hogy szellemben jársz? Onnan, hogy életet tapasztalsz, és békességet élsz át. Ha folyamatosan Isten Igéjén gondolkozol, azon elmélkedsz, akkor életet tapasztalsz, és békességet élsz át. Fontos, hogy az elméd a szellem dolgaira fókuszáljon. Ez az alapelv megtalálható az Ószövetségben is.

Ésaiás 26,3.

3. Kinek elméje reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel tebenned bízik;

Hogyan élhetsz teljes békében? Amikor a figyelmeitek folyamatosan Istenen van, akkor életet és békességet éltek át. Most odalapozunk a Kolosse levélhez, a 3,1–2-es igeverset olvassuk.

Kolosse 3,1–2.

1. Annak okáért ha feltámadtatok a Krisztussal, az oda felvallókat keressétek, ahol a Krisztus van, az Istennek jobbján ülén,

2. Az odafelvalókkal törődjétek, nem a földiekkel.

Ez az igevers azt mondja, hogy azokat a dolgokat kell keresnünk, amelyek Isten valóságos szellemi világában vannak. Mindenkor a feltámadt Jézusra kell fókuszálni a gondolatainkat, az oda felvalókon kell gondolkodnunk. Az odafelvalókon azok gondolkodnak, akik szellemben járnak. Ha szellemben járunk, akkor csak az odafelvalókon gondolkodunk. Isten Igéjén keresztül kell néznünk Jézust, hogy meglássuk Őt olyannak, amilyen Ő valójában. Milyen Jézus? Győztes! Győztes Urunk, szeretetteljes, megmentő, szabadító, gyógyító, gyarapító és még lehetne sorolni. Amikor Jézusra tekintesz, akkor hinned kell azt, amit az 1János 4,17-es igevers mond. „Amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban.” Ámen! Hogy vagyunk mi ebben a világban? Békességben, egészségben, örömben, győzelemben. És amikor erre tekintünk, akkor élet és erő árad ránk a mi szellemünkön keresztül, ami átformál bennünket. A szellemi kulcsok a segítségünkre vannak, amely által megérthetjük azt, hogy ne legyünk önközpontúak és mindig Jézusra tekintsünk. Ezek nagyon fontosak.

Három lépés kell ahhoz, hogy győzedelmes keresztény életet élhess:

1. Nézz Jézusra!
2. Továbbra is nézz Jézusra!
3. Folyamatosan nézz Jézusra!

Ezek nagyon fontos alapelvek! Ezek kulcsok! Mindig, minden esetben Jézusra kell néznünk, mert Ő a világosság. Hogyan tudod elérni, hogy megszűnjön egy fizikai sötétség? Úgy, hogy felkapcsolod a villanyt. Felkapcsolod a kapcsolót. Mert tudjuk azt, hogy a világosság mindig kioltja a sötétséget. Ez is egy szellemi törvény. Ha újjá vagy születve, akkor a szellemben állandó világosság van.

De hogyan tudod előhozni ezt a világosságot a lelkedben? Mert ez a fontos, hogy a lelkedben hogyan tudod ezt a világosságot előhozni. Hogy jut el a lelkedig? Hogyan tud hatással lenni a világosság a testedre és a körülményeidre? Ez is egy fontos kérdés. Úgy, hogy felkapcsolod a kapcsolódat. Isten egy kapcsolót helyezett el benned és azt bármikor fel tudod kapcsolni. Ha felkapcsolod, akkor fény és erő fog áradni a szellemedből a lelkedbe. De ahhoz tudnod kell azt, hogy hol van ez a kapcsoló és mi ez a kapcsoló. Ez a kapcsoló az elménk, ami a lelkünkben található. A lelkünkben van az elménk és az elménk a kapcsoló. Amikor a gondolataink önmagunk és a problémák körül forognak, akkor a kapcsoló le van kapcsolva, és ekkor testiek vagyunk. Amikor a problémákon gondolkodunk, arra fókuszálunk, teljesen belemélyedünk, akkor a kapcsolónk le van kapcsolva. Ilyenkor önmagunkra fókuszálunk, és a saját erőnkre hagyatkozunk. Ezért a kapcsolót fel kell kapcsolnunk, hogy Jézusra tudjunk fókuszálni. Ez által Jézus világossága árad ránk, ami betölti a lelkünket, ahol megtalálható az érzélem, az értelem, az akarat, az elme, és a gondolatvilág. A szellemi világosság legyőzi a szellemi sötétséget az életünkben. Szellemben járni, vagy testben járni egy döntés kérdése. Nagyon fontos ehhez, hogy a kapcsolónkat fölkapcsolva tudjuk tartani, és ez csak azon múlik, hogy mire fókuszálsz a gondolataidat. Lehet, hogy évek óta testi voltál, de egy pillanat alatt szellemivé tudsz válni, ha felkapcsolod a kapcsolódat.

Ehhez mondok egy olyan példát, hogy amikor itt vagyunk a gyülekezetben, a dicséret által is felkapcsolódik a kapcsoló és folyamatosan fel van kapcsolva, de amikor kilépsz az ajtón és egy probléma jön feléd, akkor rögtön lekapcsolod a kapcsolódat. Levágja az automatát. Ez így szokott lenni. Vagy, ha valaki beszól és megsértődsz, akkor rögtön lekapcsolódik a kapcsoló.

Ezért fordítsd a tekinteted a szellemi dolgokra és Jézusra, Isten Igéjére. A világosságnak nem csak a szellemedben kellene működnie, hanem a lelkedben is.

Ha folyamatosan fel van kapcsolva a kapcsolótok, akkor tudtok növekedni Krisztusban, hitben, szellemben. De ahogy mondtam az előbb is, ha jön egy nem várt dolog, egy megrázkódtatás, vagy egy sértődés és arra figyelsz, akkor abban a pillanatban levág az automata és kialszik a világosság. Ettől kezdve a kapcsolód le van kapcsolva, mert arra a problémára fókuszálsz. Ilyenkor a szellemedben akkor is ott van a világosság, de a lelkedben nincs, mert lekapcsoltad a kapcsolót. Honnan tudod, hogy szellemben jársz? Még egyszer megkérdezem, mert már többször hallottátok ezt a kérdést. Onnan, hogy Jézusra fókuszálsz, és nem aggodalmaskodsz semmi felől! Mert megvan a képességed arra, hogy folyamatosan felkapcsolva legyen a kapcsolód, ami által békességben tudsz járni.

Az utolsó igeversünk a Filippi levélben található, a 4,6–7-es igevers, ami azt mondja:

Filippi 4,6–7.

6. Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésteekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.

7. És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.

Ámen! A te javadat fogja szolgálni az, ha szellemben jársz és nem testben. Úgyhogy fókuszáljatok a gondolataitokban Isten Igéjére és higgyetek abban hatalmasan! Ámen!

Hálásak vagyunk, Uram, hogy ezt az üzenetet a Te békeségeddel, a Te szeretetteddel át tudtuk adni, Jézus nevében. Hisszük azt, hogy ez az üzenet gyökeret ver a szívekben és hatalmasan növekedik, és átformálja a szívünket. Isten Igéje átformálja a lelkünket is, a Jézus nevében. A testi kívánságokat, a rossz cselekedeteket elvetjük magunktól és csak Jézus útján járunk, Jézus nevében. Ámen!

Van-e valakinek üzenet a szívéen? Meghallgatjuk!

Bor Ágnes:

Előbb hallottuk a három lépésben, hogy nézz folyamatosan Jézusra! Az angol szövegben benne volt az a szó, hogy keep (ejtsd: kíp), ami jelenti, hogy tartsd a tekintetedet Jézuson.

Az 1Péter 2,24. Igével kezdünk, ezt felolvasom:

1Péter 2,24.

24. Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: Akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Hálát adunk Jézus megváltó munkájáért. Ebből az Igéből azt szeretném most kiemelni, „hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk”. Folytatni szeretném a múltkori gondolatot, hogy meghaltunk a bűnnek.

Egy fiatal hozok példának, aki meglátott egy énekest, meghallgatta a dalait és nagyon megtetszett neki, nagyon megszerette. Éjjel-nappal a dalait hallgatta, órá gondolt, az ő dalait dúdolta. Az interneten elolvasott róla mindent, amit csak lehetséges, megnézte a videoklipjeit, ha lehetősége volt rá, elment koncertre. A szobáját tele ragasztotta plakátokkal, amik ehhez az énekeshez kötődtek. Lehet, hogy nem találkozott vele személyesen, de így, a zenén keresztül kiépített egy kapcsolatot, a zenén keresztül kapcsolódott ehhez az énekeshez. A fiatal számára ez az énekes egy élő személy volt, és ez egy élő kapcsolat volt, mert folyamatosan órá gondolt. Ez az énekes töltötte be minden gondolatát, éjjel-nappal.

De eljött az a pillanat, amikor ez a fiatal meglátott egy másik énekest, meghallgatta annak a dalait és nagyon megtetszett neki, nagyon megszerette. Innentől kezdve az új énekesre gondolt éjjel és nappal, az ő dalait hallgatta, az ő dalait dúdolta. A róla szóló írásokat nézte meg az interneten, az ő videoklipjeit nézte meg, és folyamatosan ez az új énekes töltötte be a fiatal gondolatait. A szobájában a plakátokat kicserélte, a régi énekes plakátjait leszedte, és az új énekes plakátjait tette fel, és ez az új töltötte be a gondolatait és az életét, éjjel és nappal.

Most már ehhez az új énekeshez kapcsolódott a zenén keresztül, mert a régi énekes dalait már nem hallgatta, már nem nézte meg az interneten, már nem gondolt rá, csak az új énekesre gondolt folyamatosan, csak az ő dalait hallgatta folyamatosan.

Mi történt a régi énekessel? A fiatal számára így meghalt a régi énekes, és meghalt a régi énekessel való kapcsolat, mert többé már nem gondolt rá, csak az új énekeshez kapcsolódott a zenén keresztül. Így most már csak az új énekessel való kapcsolat volt élő a számára és mert csak őrá gondolt, a régi énekesre nem gondolt. Ugyanígy a mi életünkben is ez így van, hogy amire nem gondolunk, amiről nem gondolkodunk, az halott a számunkra, és ha valamikről folyamatosan gondolkodunk, akkor előbb-utóbb azok a gondolatok alapján cselekszünk. Ez a dolog élővé válik a számunkra, legyen ez akár jó, vagy rossz. Ha az Igéről gondolkodunk, akkor az Ige alapján fogunk cselekedni, mert az Ige az élő a számunkra. Ha az Igével ellentétes dolgokról gondolkodunk, akkor előbb-utóbb azt fogjuk megcselekedni, mert az élő a számunkra. Amiről nem gondolkodunk, arra nem mozdulunk, és az halott a számunkra. Amiről gondolkodunk, arra mozdulunk, és az élő a számunkra. Ez a cselekedetekben megnyilvánul.

Ezt a példát látjuk Káinnál is, mert amikor az Úr nem fogadta el Káin áldozatát, akkor Káin számára ez egy csalódás volt. Megbántódott, megsértődött, elkeseredett, és haragra gerjedt. Az Úr látta Káin szívét és ekkor figyelmeztette, hogy a bűn terád leleskedik, terád vágyódik, de te uralkodjál rajta. Káin dönthetett volna úgy, hogy kiigazítja magát és akkor a terményekből az első zsenget, a színe-javát viszi az Úr elé. Itt az történt, hogy Káin földművelő volt, és a gyümölcsökből vitt az Úrnak ajándékot, de nincs leírva az az Igében, hogy a legjobbat, a legszebbet, a gyümölcs első termését vitte, csak Ábelnél van leírva, hogy a juhok első szaporulatából vitt, az első elléséből a legszebbet, a legjobbat vitte.

Káin szíve állapotából látjuk, hogy valószínűleg ő nem a legjobbat és nem a legszebbet vitte az Úr elé, csak vitt valamit az Úrnak. Látjuk a szíve állapotából, hogy nem kiigazította magát, hanem megsértődött és haragra gerjedt, mert nem kapta meg azt az elfogadást, elismerést, amire vágyott. Megtehetette volna, hogy kiigazítja magát és a legjobbat, a legszebbet viszi az Úrnak. Ezt már először is megtehetette volna, nem tette meg, akkor az Úr figyelmeztette, de nem igazította ki magát erre sem, hanem megsértődött és haragra gerjedt.

Azt is megtehetette volna, hogy odamegy Ábelhez és azt mondja, „figyelj, mi testvérek vagyunk, vigyünk együtt ajándékot az Úrnak. Én a termésem legjavát, te meg a bárányok legjavát,” együtt is vihettek volna ajándékot az Úrnak. De Káin nem ezt tette, hanem az önsajnálatról gondolkodott éjjel és nappal, hogy ő most megbántódott, megsértődött, elkeseredett, hogy az ő ajándékát, az ő áldozatát az Úr nem fogadta el és a harag gondolatai voltak az ő szívében folyamatosan. És megbosszulta, az lett ennek az eredménye, hogy megcselekedte, amiről gondolkodott, és megölte a testvérét.

A vérfolyásos asszonynál is azt látjuk, hogy folyamatosan azt gondolta, azt mondta magában és aztán kimondta hangosan is, hogy ha Jézus ruhájának a szegélyét megérinti, akkor meggyógyul. A vérfolyásos asszony története a Mátéban, a Márkban és a Lukács evangéliumban is le van írva, és a mi fordításunkban, a Mátéban van úgy, hogy azt mondta magában. A Márk evangéliumban pedig úgy van, hogy „Ha csak (Jézus) ruháit illehetem is, meggyógyulok.” De a tanításokban elhangzott, hogy ez egy folyamatos mondogatás volt, tehát nem csak egyszer mondta, hanem folyamatosan, de előtte folyamatosan erről gondolkodott, és azután megcselekedte, megérintette Jézus ruháját, és meggyógyult. Itt is a cselekedetet egy folyamatos gondolkodás előzte meg. Káinnál is, meg a vérfolyásos asszonynál is azt látjuk, hogy amiről gondolkodtak, az vált élővé a számukra és azt cselekedték meg. Amire nem gondoltak, az halott volt a számukra, azt nem cselekedték meg. Így érvényesül ez az igazság.

Meg tudjuk figyelni, hogy egy-egy helyzetben hogyan reagálunk a szívünk mélyén, a gondolkodásunkban, a hozzáállásunkban. Mi az első reakció. Ez mutatja meg, hogy mi az, ami meggyökerezett a szívünkben és mélyen ott van a gyökere. Ezeket a reakciókat meg tudjuk

figyelni, hogy az Ige szerint valók, vagy Igével ellentétesek. Itt van szükség az elme megújítására, és arra, hogy kicseréljük ezeket a gondolkodásmódokat az Igével. Itt van szerepe annak, hogy az Ige gyökere mélyre hatol a szívünkbe, és a világi gondolkodást, az Igével ellentétes gondolkodás gyökerét kiszorítja a szívünkéből, az elménkéből, az érzelmeinkéből, a hozzáállásunkból. Ahogyan a fiatalnál is láttuk, amikor a második énekest megszerette, akkor arra gondolt éjjel és nappal és ezek a gondolatok kiszorították az első énekest a szívéből, a gondolataiból, az érzelmeiből, lecserélte.

Ugyanígy mi is meg tudjuk tanulni lecserélni az Igével ellentétes gondolatokat a szívünkben, az elménkben, az érzelmeinket a lelkivilágunkban. Ezt persze meg kell tanulni, és ehhez meg kell engednünk azt, hogy az Ige mélyen és még mélyebben behatoljon a szívünkbe, legyökerezzen a szívünkben. Ahogy egyre mélyebbre engedjük az Igét, az Ige kétélű kardja úgy tudja kivágni belőlünk ezeket a rossz gondolatokat, az Igével ellentétes gondolatokat. Így tudunk megváltozni a szívünkben, az elménkben, a gondolkodásunkban, a hozzáállásunkban, az érzelmeinkben. Így tudjuk megengedni azt, hogy a szellemünkben feljöjjön az Ige, és kívülről is, ahogy hozzánk szól az Ige, az mélyre hatoljon bennünk és az Ige érvényesüljön már ezután, ne a világi gondolkodás.

Hálát adunk az Úrnak, hogy ebben is tudunk növekedni. Ámen!

Bor Ferenc:

Az Úr Jézus a szívek ajtaján kopogtat, de ez az ajtó egy nagyon érdekes és speciális ajtó, mert nincs rajta kívül kilincs, mert Isten senkire nem tud rátörni, hanem mi engedhetjük be a szívünkbe, mert csak belül van kilincs. Jézus azért halt meg, hogy nekünk örök és új életünk legyen, hogy megváltást kapjunk a betegség, a szegénység, a szellemi halál átkától, minden rossztól és meglegyen a mennyei állampolgárságunk.

Pál apostol azt mondja a Római levél 10,9–10-es versében, hogy aki a szívében hiszi, hogy Jézus meghalt és feltámadt, és erről a szájával tesz megvallást Isten előtt, az üdvözülni.

A következő imádságot hívjuk ehhez segítségül, és kérünk szépen benneteket, hogy őszinte szívvel mondjátok utánunk:

Teremtő Istenem! Eléd állok, és fennhangon imádkozom!

Hiszem, hogy Jézus Istennek Fia.

Hiszem, hogy Jézus meghalt az én bűneimért, a Biblia tanítása szerint.

Hiszem, hogy Jézus feltámadt a halálból, hogy igazzá tegyen engem Isten előtt.

Kérlek, Jézus, költözz a szívembe és teremts újjá engem!

Kérlek, legyél az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm!

Elfogadom a megváltó munkádat és hittal megvallom:

Jézus, Te vagy az én Uram, Megváltóm és Gyógyítóm.

Meg vagyok váltva, újjászülettem Krisztusban.

Az Ő szent vére megtisztított minden bűntől.

Köszönöm, Úr Jézus, az örök életemet!

Ámen!

Ebben a pillanatban, aki most fogadta be az Úr Jézust a szívébe, Isten a belső emberét, a szellemét újjáteremtette. Ez a szellemi újjászületés, és ez szükséges az üdvösséghez, az örök élethez, a mennyei állampolgársághoz. Ennek gyakorlatilag az elsőáldozás, illetve a konfirmálás során kellene megvalósulnia.

Istennek van még egy ajándéka. Az egyik ajándék az Úr Jézus, akit elküldött a földre, a második pedig Isten Szent Szelleme, akit szintén elküldött a földre, Jézust felváltani. Az első pünkösdkor eljött a Szentháromság harmadik tagja, és ahogy mi, szülők nagyon szívesen adunk ajándékot a gyermekeinknek, azt mondja a Lukács 11,13-ban az Ige, hogy Isten is na-

gyon szívesen ad ajándékot az Ő gyermekeinek, de elsősorban az Ő Szent Szellemét adná, és ehhez nem kell mást tenni, csak kérni. Ez a közismert nyelven a bérmlásnak megfelelő imádság.

A következésképpen hangzik:

Mennyei Atyám, azt tanítod az Igédben, hogy ha valaki Jézus nevében kéri Tőled a Szent Szellemedet, Te örömmel odaadod Őt. Ezért drága mennyei Atyám, a Te Igéd alapján, Jézus nevében kérem Tőled a Szent Szellemedet! Töltsd be a szívemet a Szent Szellemeddel! Keresztelj meg a Szent Szellemeddel!

Köszönöm, mennyei Atyám, hogy minden imámat meghallgatod és megválaszolod! Ennek alapján most hitben vallást teszek, teljes a szívem a Szent Szellemeddel. Betöltekeztem, beteljesedtem és megkeresztelkedtem a Szent Szellemmel. Ennek jeleként nyelveken fogok imádkozni, ahogy a Biblia tanítja, ahogy a Szent Szellem adja a kiejtést.

Köszönöm, drága mennyei Atyám! Köszönöm, Jézusom! A Szent Szellem örökké bennem van és velem marad, és elvezet minden igazságra. Ámen!

Az Újszövetségben Isten Szent Szelleme az a vezető, aki bennünk, keresztényekben lakik, és a tanácsaival lát el bennünket, hogy merre menjünk, mit csináljunk. Az egy másik kérdés, hogy mennyire hallgatunk az Ő hangjára vagy az útmutatására.

Foglaljatok helyet!

A Biblia tanítja a kézzátételt. A kézzátétellel imádkozott Jézus is sok esetben és az emberek meggyógyultak.

A Márk evangélium végén, a 16,17–18-as versben Jézus azt mondja, hogy akik hisznek, a következő jelek követik őket. Kik azok, akik hisznek? A hívők. A hívőket ilyen jelek követik: betegekre teszik kezeiket, és azok meggyógyulnak. Hogyan lehetséges ez? Hogy befogadtuk a nagyobbat a szívünkbe, a bensőnkbe. Isten ereje itt van velünk.

Jézust megkérdezték, hogy mikor jön el Isten országa? Azt válaszolta, hogy nem szemmel láthatóan jön el, hanem ott van bennetek. Isten ereje ott van bennünk, és ha ezt aktivizáljuk, ahogy Jézus mondta, ha a kezünket tesszük a betegekre, vagy csak áldás céljából, akkor ez az isteni erő a kézzátétel során, az érintési pont során kiárad, és az isteni erő néha olyan erőteljes, hogy nem tudtak a lábukon megállni Isten erejének a jelenlétében. A Bibliában több esetben látjuk. Tehát semmiféle hókusz-pókusz nem fog történni, amikor kiállnak ide a gyógyító sorba, hanem azt tesszük, amit Jézus mondott. A kézzátétel a bibliai alaptanok egyike. Ez azért furcsa, mert ilyenekkel a hagyományos egyházban nem találkozhattunk, bár egy-két helyen gyakorolják. Isten erejének szabadon kellene áradni, hogy szabadulások és gyógyulások jöjjenek elő.

A Biblia írja, hogy Pál apostol testéről elvitték a ruhadarabokat, mert kenettel volt tele, azaz isteni erővel volt tele, és amikor ezeket az isteni erővel telt ruhadarabokat elvitték haza, rátették a betegekre, ez az isteni erő kiáradt ezekből a ruhadarabokból és a betegek meggyógyultak. Ez benne van a Bibliában, úgyhogy ez alapján tesszük ezt most is, olyan formában, hogy a kezünket rátesszük és imádkozunk.

Drága mennyei Atyám, az Úr Jézus Krisztus szent nevében köszönjük neked a megváltás művét, köszönjük, hogy Jézus sebeivel gyógyulást nyertünk. Megváltást nyertünk a betegségtől, a szegénységtől, örök életet nyertünk Krisztus által. Kiárasztjuk Jézus nevében a feltámadás erejét, a szabadító kenetet, kiárasztjuk a szolgáló angyalok seregét, hogy legyenek segítségül azoknak, akiknek testi problémáik vannak. Hisszük, Uram, hogy a Te Igéd ma is igazság és ugyanúgy, ahogy Pál apostol testéről elvitték a ruhákat, a keszkenőket, a szöveteket, ugyanúgy ez ma is működik. Mert ezek a ruhadarabok is megtelnek Isten erejével, és amikor a beteg testekhez érintik, és hittel teszik ezt, akkor a kenet kiárad, és a kenet, ahogy írja a Biblia, megtöri az igát, a Jézus Krisztus szent nevében, és szabadulások jönnek elő.

Megparancsoljuk minden testnek, hogy tökéletesen működjön, ahogy Isten megteremtette azt, abban az állapotban legyen minden test. Szólunk a problémákhoz, szólunk a hegyekhez, hogy gyökerestől száradjanak ki és ugorjanak a tengerbe, Jézus nevében. Ámen!

* Az idézett Igék a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi.
A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

